

[Olufson.]
 stille samtlige Statshusmænd lige her i Landet. Men der er den Ejendommelighed, som jeg nævnte i mit Foredrag, at medens man vil have Bestemmelsen slettet for Huse, der er oprettet efter de gamle Husmandslove, har man for samtlige Huse, der er oprettet efter Præstegaardsloven og Lensloven, optaget akkurat den samme Bestemmelse, som man nu ønsker slettet i de gamle Love. Det er altsaa ikke alle Statshuse, der bliver ligestillet; det er kun dem, der er oprettet efter den gamle Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Thorhauge har Ordet for en kort Bemærkning.

Thorhauge: Det Ønske om Udvalg, som er udtalt fra anden Side, skal vi for vort Vedkommende ikke sætte os imod.

Det ærede Medlem Hr. Olufson nævnte, at for de fleste Huse, der er solgt, er Statslaanet indbetalt, og der er optaget Kreditforeningslaan. Saa vidt jeg ved, er det kun Tilfældet, naar de, der køber, ikke er kvalificerede til at overtage Statslaanet; er de kvalificerede, plejer der ikke at være noget i Vejen fra Ministeriets Side. Da Sagen imidlertid skal i Udvalg, faar vi der Lejlighed til at forhandle Spørgsmaalet nærmere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Thorhauge: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Reglerne om Amtskommunernes Skatteudskrivning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4999; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4267).

Sagen sattes til Forhandling.

Aksel Jensen: Kravet om en Revision af vore Amtsskatter har jo lydt længe og

lydt stærkt, det er rejst med stigende Styrke, efterhaanden som Skattebyrden er blevet mere og mere trykkende. Den højtærede Indenrigsminister nævnte ogsaa i sin Indledning, at det var ikke underligt, efter som Skattebyrden var kommet saa højt op, at det Krav rejste sig med stadig stigende Styrke, thi det, man i sin Tid har ment med den Beskatningsform, der blev gennemført ved Landkommunalloven af 6. Juli 1867, var jo, at det skulde være en fast Skat, men det er blevet en stærkt stigende Skat paa fast Ejendom. Imidlertid har Forholdene i Aarenes Løb ændret sig paa næsten alle Omraader; man er gaaet ind i en Skatteomlægning, en Revision af Skatteordningen, og naar man ser paa Forholdenes Udvikling, viser det sig, at der ude omkring i Amterne er sket store Forandringer, Trafikmidlerne er ændret, den sociale Forsorg er stærkt udvidet, og Stationsbyernes Vækst til mange Steder at være smaa Købstæder har ganske forandret Forholdene fra, hvad de var i 1867. Der findes derfor efter min Mening ikke mere Grundlag for at udskrive Amtsskatterne paa fast Ejendom i det Omfang, man hidtil har været inde paa. Amtsbekatningen føles ikke alene i Kraft af dens Størrelse, men ogsaa i Kraft af Beskatningsmaaden som en Uretfærdighed, og i en Tid som den, vi nu er inde i, hvor den enkelte kæmper en haard Kamp for Tilværelsen, og hvor man fra Statens Side gør Forsøg paa paa forskellige Maader at komme Erhvervene til Hjælp, føler Ejerne af fast Ejendom paa Landet, at det er en ensidig og uretfærdig Beskatningsform, og man finder tillige, at der bør raades Bod paa den Uret, som gøres ved Beskatningsformen, som den er, man mener, at der er al Anledning til at faa Udgifterne fordelt paa en bedre Basis og paa mere retfærdigt Grundlag. Det er det Krav, der lyder ude omkring; det lyder maaske stærkest ude omkring i Landbruget, fordi det er Landbrugerne, som ejer største Delen af Jorden i Amterne og derfor maa bære største Parten af Byrderne.

Alt det kunde gaa, saa længe Indtægterne slog til, da fandt man sig i disse meget stærkt stigende Udgifter til Amterne uden at knurre, ja, jeg maa maaske sige med en Taalmodighed, som burde paaskønnes, men som ikke altid er blevet paaskønnet; men nu, da Indtægterne svigter, nu, da det kniber for den enkelte med at klare sig, fordi Indtægterne rasler ned i en uhyggelig Grad, uden at Udgifterne er fulgt med i et tilsvarende Omfang, er det naturligt, at Spørgsmaalet om en Revision af Amtsskatterne rejser sig med større og større Styrke.